

[Stats- og udenrigsministeren.]

har gjort en indsats, ved, at det, som han, efter at indsatsen er gjort, får udbetalt, er hans egne penge, ja, så må jeg gå ud fra, at det vil øge arbejdsudbuddet, øge viljen til en ekstra arbejdsindsats, og jeg kan ikke tro andet, end at erhvervene må være interesseret heri.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til hr. Niels Westerby. Jeg er enig med ham i, at der må sættes kraftigt ind både på den fysiske og den økonomiske planlægning. De 3-årige budgetoverslag over statens udgifter har vi, og det er et godt redskab, et uundværligt middel til at holde oversigt over statens udgifter og indtægter; men jeg er enig i, at dette er ikke nok, det må videreudbygges, og det er regeringens agt at opstille mangeårige planer — man kan måske komme helt op på de såkaldte perspektivplaner, der prøver at se 15-20 år ud i tiden, for at programmere statens aktivitet. Det er klart, at sådanne planer på så langt åremål ikke kan være bindende, men de har til opgave at illustrere. Alt dette må afstemmes med skøn over udviklingen som helhed i dansk økonomi i almindelighed. Jeg tror, det er vigtigt, at vi går videre med disse planlægningsopgaver, både de fysiske og de finansielle, og det agter regeringen at gøre.

Jeg burde måske, inden jeg forlod skattepolitikken, have gjort en bemærkning mere til hr. Poul Møller. Jeg ved godt, at hr. Poul Møller — jeg tror, at det har han gjort i mange år — ynder at opstille betragtninger over, hvis politik der er mest forældet. Udtrykket altmodisch er jo et af hr. Poul Møllers yndlingsudtryk, og det kan man også opstille mange betragtninger over. Jeg kunne lide at spørge: hvad har udviklingen egentlig vist os om skattepolitikken? Hvis skattepolitik var mest altmodisch, og hvis skattepolitik holdt bedst?

Når jeg tænker på f. eks. det konservative folkepartis forhold til kildeskatten, har det jo skiftet lidt. Først var man imod kildeskatten. Det holdt et stykke tid, for længe i øvrigt. Så gik man over til at være tilhænger af kildeskat, men en speciel slags kildeskat, den såkaldt frivillige kildeskat — jeg skal undlade at gentage dens kælenavn — og da det var overstået, gik man

ind for kildeskatten, sådan som regeringen havde lagt den op. Det er ikke en karikatur af udviklingen, det er et rent faktisk notat over skiftende konservative standpunkter til kildeskat. Hvis principsynspunkt i kildeskattespørgsmålet var det så, der var gammeldags, der ikke holdt? Og hvis princip var det, der holdt, og som nu er i færd med at blive gennemført med ret store flertal bag sig, i hvert fald i princippet?

Jeg kunne have lyst at stille tilsvarende spørgsmål til hr. Poul Hartling. Jeg har fulgt venstres forhold til momsen meget nøje, og jeg har brugt mange, mange timer til at forhandle bl. a. med venstre om momsen. Også her har man en trinvis udvikling. Først var man overordentlig betænkelig ved momsen; jeg vil næsten tro, at venstre var det af folketingets partier, der havde den mest forbeholdne stilling til merværdiafgiften, i hvert fald i højre side af salen.

Og hvad er så næste punkt? Det er, at man i fjor antager momsen i princippet. Man tilsluttede sig momsen i princippet, man var fra venstres side med på samme køreplan, tror jeg, det hed, som de andre partier, der havde forhandlet om den. Der var ingen forskel, men det blev der; for det viste sig, at venstre ikke kunne nøjes med at tilslutte sig den i princippet og heller ikke kunne nøjes med den 10 pct.s moms, vi andre udmærket kunne nøjes med, næh, man skulle højere op, og man skulle så højt op, at man aldrig rigtig blev klar over, hvor det kom til at ligge; man var på 12½ pct. og på 15 pct., og jeg mener bestemt, der var nogen, der antydede noget i retning af 20 pct.

Men så kommer det tredje standpunkt; det dukkede op her efter valget. Da skulle momsen nedfryses, så var hele tilslutningen glemt. Altså må jeg igen spørge: hvem var det, der havde et virkelighedstro forhold til en skattereform? Hvem var det, der stod for en moderne skattepolitik, som både skatteydere og erhverv kan stå sig ved? Jeg tror ikke, man kan hævde, det var V eller K.

Ja, jeg beder undskyldte, at jeg springer lidt i emnerne, men det har været en meget omfattende debat, og det har kun været muligt for mig at gøre hastige notater. Jeg vil gerne vende tilbage til markedsproble-